

Księga Psalmów

Psalm 18

1. Przedniejszemu śpiewakowi pieśń Dawida, sługi Pańskiego, który mówił do Pana słowa tej pieśni onego dnia, gdy go Pan wyrwał z rąk wszystkich nieprzyjaciół jego, i z ręki Saulowej; i rzekł: 2. Rozmiłuję się ciebie, Panie, mocy moja! 3. Pan opoką moją, twierdzą moją, i wybawicielem moim; Bóg mój skała moja, w nim będę ufał; tarcza moja, i róg zbawienia mego, ucieczka moja. 4. Wzywałem Pana chwalebnego, a od nieprzyjaciół moich byłem wybawiony. 5. Ogarnęły mię były boleści śmierci, a potoki niepobożnych zatrwożyły mię. 6. Boleści grobu ogarnęły mię były, zachwyciły mię sidła śmierci. 7. W utrapieniu mojem wzywałem Pana, i wołałem do Boga mego; wysłuchał z kościoła swego głos mój, a wołanie moje przed oblicznością jego przyszło do uszów jego. 8. Tedy się ziemia wzruszyła i zadrżała, a fundamenty gór zatrzęsnęły się, i wzruszyły się od gniewu jego. 9. Występował dym z nozdrzy jego, węgle się rozpałyły od niego. 10. Nakłonił niebios, i zstąpił, a ciemność była pod nogami jego. 11. A wsiadłszy na Cheruba, latał; latał na skrzydłach wiatrowych. 12. Uczynił sobie z ciemności ukrycie, około siebie namiot swój z ciemnych wód, i z gęstych obłoków. 13. Od blasku przed nim rozeszły się obłoki jego, grad i węgle ogniste. 14. I zagrmiał na niebie Pan, a Najwyższy wydał głos swój, grad i węgle ogniste. 15. Wypuścił strzały swe, i rozproszył ich, a błyskawicami gęstemi rozgromił ich. 16. I okazały się głębokości wód, a odkryte są grunty świata na fukanie twoje, Panie! i na tchnienie wiatru nozdrzy twoich. 17. Posławszy z wysokości zachwycił mię; wyciągnął mię z wód wielkich. 18. Wyrwał mię od mocnego nieprzyjaciela mego, i od tych, którzy mię mieli w nienawiści, choć byli mocniejszymi nad mię. 19. Uprzedzili mię byli w dzień utrapienia mego; ale Pan był podporą moją. 20. Wywiódł mię na przestrzeństwo; wyrwał mię, iż mię umiłował. 21. Nagrodził mi Pan według sprawiedliwości mojej; według czystości rąk moich oddał mi. 22. Bom strzegł dróg Pańskich, anim odstąpił niezbożnie od Boga mego. 23. Bom miał wszystkie sądy jego przed oczyma memi, a ustaw jego nie odrzucałem od siebie. 24. Owszem, byłem szczerym przed nim, a strzegłem się od nieprawości mojej. 25. Przetoż oddał mi Pan według sprawiedliwości mojej, według czystości rąk moich, która była przed oczyma jego. 26. Ty, Panie! z miłosiernym miłosiernie się obejdziesz, a z mężem szczerym szczerze sobie postąpisz. 27. Z uprzejmym uprzejmie się obejdziesz, a z przewrotnym przewrotnie sobie postąpisz; 28. Albowiem ty lud utrapiony wybawisz, a oczy wyniosłe ponizysz. 29. Ty zaiste rozświecisz pochodnię moję; Pan, Bóg mój, oświeci ciemności moje. 30. Gdyż z tobą przebiełem się przez wojsko, a z Bogiem moim przeskoczyłem mur. 31. Droga Boża doskonała jest; słowo Pańskie jest ogniem wypławione. Tarczą jest wszystkich, którzy w nim ufają. 32. Bo któż jest Bóg, oprócz Pana? a kto opoką, oprócz Boga naszego? 33. On jest Bogiem, który mię opasuje mocą, a czyni prostą drogę moję. 34. Krzepi nogi moje jako jelenie, a na wysokich miejscach moich stawia mię. 35. Ćwiczy ręce moje do boju, tak, iż kruszę łuk miedziany ramionami swemi. 36. Dałeś mi też tarcz zbawienia twego, a prawica twoja podpierała mię, i dobroć twoja

uwielmożyła mię. **37.** Rozszerzyłeś kroki moje podemną, tak, że się nie zachwiały golenie moje. **38.** Goniłem nieprzyjaciół moich, a doścignąłem ich: i nie wróciłem się, ażem ich wytracił. **39.** Poraziłem ich tak, iż nie mogli powstać; upadli pod nogi moje. **40.** Tyś mię opasał mocą ku bitwie; powstawających przeciwko mnie obaliłeś pod mię. **41.** Podałeś mi tył nieprzyjaciół moich, abym tych, którzy mię nienawidzą, wykorzenił. **42.** Wołać, ale nie był, ktoby ich wybawił; do Pana, ale ich nie wysłuchał. **43.** I potarłem ich, jako proch od wiatru; jako błoto na ulicach podeptałem ich. **44.** Wyrwałeś mię od zwad ludzkich, a postawiłeś mię głową narodom; lud, którego nie znał, służył mi. **45.** Skoro usłyszeli, byli mi posłuszni; cudzoziemcy obłudnie mi się poddawali. **46.** Cudzoziemcy opadli, a drżeli w zamknięciach swoich. **47.** Żyje Pan, błogosławiona opoka moja; przetoż niech będzie wywyższony Bóg zbawienia mego. **48.** Bóg jest, który mi zleca pomsty, i podbija mi narody. **49.** Tyś wybawiciel mój od nieprzyjaciół moich; tyś mię nad powstawających przeciwko mnie wywyższył; od męża drapieżnego wyrwałeś mię. **50.** Przetoż cię, Panie! będę wyznawał między narodami, a będę śpiewał imieniowi twemu. Boś zacnie wybawił króla swego, a czynisz miłosierdzie pomazańcowi swemu Dawidowi, i nasieniu jego, aż na wieki.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.